

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en skærpelse af strafferammerne for vold, voldtægt, uagtsomt manddrab, forsætlig farefremkaldelse og menneskesmugling.

Med lovforslaget ønsker forslagsstillerne gennem en generel forhøjelse af strafferammerne at gennemføre en generel forhøjelse af strafudmålingsniveauet.

Forslagsstillerne finder, at en forhøjelse af strafferammerne er den korrekte fremgangsmåde for at tilkendegive, at straffniveauet for de omtalte forbrydelser generelt skal skærpes.

I Straffelovrådets betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse foreslog rådet, at strafmaksimum i en række bestemmelser blev nedsat *med det formål at tilpasse rammerne til det faktiske udmålingsniveau* (fremhævet her). Forslagsstillerne finder denne fremgangsmåde helt bagvendt. Det er ikke Folketinget, der skal følge domstolenes straffniveau.

Den lovgivende magt er hos Folketinget. Den dømmende magt er hos domstolene. Pådømmelse af strafesager udgør en meget central opgave for domstolene. Det er domstolene, der fastsætter de konkrete straffe, og strafferammesystemet stiller domstolene meget frit med hensyn til straffenes udmåling i de enkelte tilfælde. Men principielt må det fastholdes, at det er Folketinget – og ikke domstolene – der skal fastsætte de generelle rammer og herved kan tilkendegive, at det generelle straffniveau skal hæves.

For voldtægtsforbrydelser og forsætlige voldsforbrydelser tilsigtes en forhøjelse af straffniveauet på mindst en tredjedel i forhold til gældende straffniveau, dog at den uprovokerede vold på åben gade bør straffes markant højere end i dag. Afstanden mellem straffen for f.eks. værtshusvold på den ene side og gadevold på den anden side bør ikke mindst inden for straffelovens § 244's område være større, jf. nedenfor.

Uanset at der af og til fremsættes påstande om, at antallet af voldsforbrydelser ikke stiger, viser politiets

tal det modsatte. Voldsanmeldelsernes antal er fortsat stigende og ligger på et alt for højt niveau.

De statistikker, der i de seneste uger er offentliggjort, tyder på en yderligere markant stigning i anmeldelserne af den grove vold. Der sker alt for mange grove overgreb, og de skal straffes, så det kan mærkes.

Forslagsstillerne finder, at straffeloven skal give udtryk for samfundets markante afstandtagen fra forbrydelser mod den enkeltes legeme og frihed og gennem forhøjelsen af strafferammerne tilkendegive, at beskyttelsen af den enkeltes kønsfrihed og legeme skal vurderes højere.

Der er efter forslagsstillernes opfattelse i den gældende straffelov et misforhold mellem beskyttelsen af økonomiske værdier på den ene side og beskyttelsen af kønsfrihed og det menneskelige legeme på den anden side. Denne skævhed bør efter forslagsstillernes opfattelse oprettes ved idømmelse af højere straffe for vold og voldtægt.

Det er statsmagtens opgave at sikre borgernes tryghed, og det gøres ikke blot ved at iværksætte initiativer med opsøgende arbejde og kriminalpræventive foranstaltninger. Forslagsstillerne finder fortsat, at det forebyggende arbejde er væsentligt. For hver gang der undgås en forbrydelse, spares et offer. Men der er en gruppe borgere, der ikke kan nås ved sådanne foranstaltninger. Her er det vigtigt, at straffeloven tilkendegiver, at der skal idømmes en væsentlig straf, og at sanktionen er udtryk for en mere mærkbar konsekvens.

Uanset forslagsstillernes ønske om at hæve straffniveauet ønsker forslagsstillerne at tilkendegive, at det er vigtigt at videreføre det forebyggende arbejde. Forslagsstillerne ønsker specielt at fremhæve SSP-samarbejdet. Specielt når det drejer sig om vold og voldtægt, er det vigtigt, at børn og unge gøres bekendt med, at der er tale om forbrydelser, som samfundet ser med stor afsky på, og at forbrydelser mødes med konsekvens, og at frihedsstraf er en sædvanlig sanktion. De politikere, der altid undskylder de unge kriminelle, gør de unge en bjørnetjeneste. Ikke mindst hvad angår voldtægt, er det vigtigt, at unge med fremmed kultur-